

ໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດທີ 29 ກໍຣະກະດາ 2018 (07- 29- 2018)

ການວາງແຜນ

ດົນປານໃດແລ້ວທີ່ທ່ານມີຄວາມຍິນດີພຽງດຽວຄັ້ງດຽວໃນຊີວິດ?

ຈຸດສຳຄັນໃນບົດຮຽນນີ້: ການຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າຕ້ອງກະທຳຢ່າງຕັ້ງໃຈ.

ພຣະຄຳພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ພໍ່ແມ່ຂ້າພະເຈົ້າກໍ່ສ້າງບ້ານໃໝ່ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຍັງຮຽນຢູ່ອຸດົມ. ພົດທຸກຄົນໃນຄອບຄົວມີສ່ວນຮ່ວມໃນການອອກແບບເຮືອນ. ພວກເຮົາກວດກາແຜນການຢ່າງລະອຽດນັບຈາກສະຖາປານິກ, ບາງຄັ້ງກໍ່ໃຊ້ເວລາສອງຫຼືສາມຊົ່ວໂມງເພື່ອໂບກປູນ. ເມື່ອພວກເຮົາເຮັດແບບແຜນ, ພວກເຮົາທັງພົດເຫັນຈົນຕະນາການແລະມີຄວາມຮູ້ສຶກກ່ຽວກັບເຮືອນໃໝ່ຂອງພວກເຮົາ.

ເຮືອນຫຼັງເກົ່າຂອງເຮົານັ້ນນ້ອຍ. ໄດ້ກໍ່ສ້າງຂຶ້ນໃນຕົ້ນປີ 1900. ຫ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າເປັນຫ້ອງນ້ອຍທີ່ຢູ່ໃຕ້ສາຍຄາ, ແລະຫົວຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍ່ຕຳຂອບປະຕູຕລອດເວລາເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຂຶ້ນໄປຊັ້ນເທິງ. ແຕ່ຕອນນີ້ພວກເຮົາມີໂອກາດປຸກເຮືອນໃໝ່ທີ່ເປັນບ່ອນຢູ່ໃໝ່ໃຫ້ກັບທຸກຄົນ ພວກເຮົາມີໂອກາດຄັ້ງນຶ່ງທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ມັນດີແລະຖືກຕ້ອງ, ດັ່ງນັ້ນມັນຈຶ່ງເປັນຄວາມຕັ້ງໃຈຫຼາຍທີ່ສຸດແລະວາງແຜນເປັນຢ່າງດີເມື່ອທຳການອອກແບບ. ທ່ານສາມາດເຮັດບ້ານໃໝ່ໄດ້ຊຶ່ງເປັນການກໍ່ສ້າງໃໝ່ອີກຄັ້ງ.

ພຣະເຈົ້າໃຫ້ເນເຫມີຢາ “ມີໂອກາດນຶ່ງຄັ້ງ” ໂດຍກະສັດອາຕາເຊເຊັສ. ສິ່ງນຶ່ງທີ່ເນເຫມີຢາຮຽນຮູ້ເຖິງຄວາມຕ້ອງການຂອງເຢຣູຊາເລັມ, ລາວອະທິຖານແລະວາງແຜນ. ທຸກສິ່ງຂຶ້ນຢູ່ກັບວ່າລາວມີຄວາມໃກ້ຊິດກັບກະສັດຫຼາຍປານໃດ. ມັນອາດຈະເປັນການເດີນໜ້າຫຼືຈະຢຸດລົງກໍ່ໄດ້ໃນໂອກາດອັນສຳຄັນນີ້.

ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2 ແລະ 3)

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ເນເຫມີຢາ 2:1-5ກ

¹ໃນບົດທິຊາວຂອງການຂຶ້ນສະເວີຍຣາດຂອງເຈົ້າອາຕາເຊເຊັດໃນມື້ໜຶ່ງຂອງເດືອນໜຶ່ງ ເມື່ອເຈົ້າຊີວິດຊົງສະເວີຍພຣະກະຍາຫານ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ນຳເຫລົ້າອະງຸ່ນຖວາຍແດ່ພຣະອົງ ແຕ່ກ່ອນພຣະອົງບໍ່ເຄີຍເຫັນຂ້າພະເຈົ້າໂສກເສົ້າເລີຍ. ²ພຣະອົງຊົງຖາມຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, “ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງໂສກເສົ້າແທ້? ບໍ່ແມ່ນບໍ່ສະບາຍບໍ່? ເຈົ້າອຸກໃຈຊຶ່ງ ຕິ!” ³ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກຍ້ານທີ່ສຸດ ຈຶ່ງທູນຕອບພຣະອົງວ່າ, “ຂໍພຣະອົງຊົງພຣະຈະເຣີນຕລອດໄປ ຈະບໍ່ໃຫ້ຂ້ານ້ອຍໂສກເສົ້າໄດ້ຢ່າງໃດ ໃນແມ້ອເມືອງບ່ອນທີ່ປູ່ຢ່າຕາຍາຍຂອງຂ້ານ້ອຍຖືກຝັງໄວ້ຮ້າງເປົ່າ ແລະປະຕູເມືອງກໍ່ຖືກທຳລາຍພົດ.” ⁴ເຈົ້າຊີວິດຖາມວ່າ, “ເຈົ້າຕ້ອງການຫຍັງ?” ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອ້ອນວອນຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜູ້ຊົງປະທັບເທິງສວັນຊັ້ນຟ້າ ⁵ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງທູນຕໍ່ເຈົ້າຊີວິດວ່າ, “ຖ້າວ່າ ພຣະອົງທາກຊົງພໍພຣະທັຍ ແລະຊົງອະນຸຍາດຕາມຄຳຮ້ອງຂໍຂອງຂ້ານ້ອຍ”

ຫຼາຍໆຄັ້ງ, ເມື່ອເຮົາອ້ອນວອນຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າເຮັດບາງສິ່ງບາງຢ່າງ, ພວກເຮົາກໍລິມັ້ນໄປຖ້າພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຮັບ ຄຳຕອບໃນທັນທີທັນໃດ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນເນເຫມີຢາ. ເມື່ອຄັ້ງແລກທີ່ລາວໄດ້ຍິນຂ່າວສະຖານະການທີ່ໂຫດຮ້າຍໃນກຸງເຢຣູ ຊາເລັມ “ລະວ່າງເດືອນເກົ້າ”(ເດືອນພິສຈິກາ-ເດືອນທັນວາ; ເນເຫມີຢາ 1:1), ລາວເລີ້ມອະທິຖານ ແລະລາວສືບຕໍ່ ອະທິຖານຕອດເວລາສີ່ເດືອນ, ຈົນເຖິງ “ເດືອນທີ່ນຶ່ງຂອງຊາວເຮັບເຮີ” (ເດືອນມີນາ-ເດືອນເມສາ). ເມື່ອບາງສິ່ງທີ່ມີ ຄວາມສຳຄັນສຳລັບເຮົາ, ພວກເຮົາຈະບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ມັນຫລຸດລອຍໄປ.

ໃນແຕ່ລະວັນ ຂະນະທີ່ລາວໄປທຳງານປະຈຳວັນຂອງລາວຄືເປັນຄົນຖວາຍເຫຼົ້າອະງຸ່ນແກ່ກະສັດ. ເປັນການສະ ແດງຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ບໍ່ຍອມຍົກເລີກຄວາມຕັ້ງໃຈນັ້ນ ກ່ອນທີ່ພຣະເຈົ້າຈະໃຫ້ຄວາມສົນໃຈຫຼືບໍ່, ແລະເນເຫມີຢາໄດ້ອະ ທິຖານສືບຕໍ່ໄປເປັນປົກກະຕິເໝືອນເປັນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງລາວ. ລາວຈະເຮັດວຽກຂອງລາວດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະຮັບຜິດຊອບ, ເຖິງແມ່ນລາວບໍ່ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມຮູ້ສຶກທາງໃນ ແຕ່ກະສັດກໍສັງເກດເຫັນ. “ດັ່ງນັ້ນກະສັດ ຈຶ່ງຖາມຂ້າພະເຈົ້າ, ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງໂສກເສົ້າ, ດົນປານໃດແລ້ວທີ່ທ່ານບໍ່ສະບາຍ? ອັນນີ້ບໍ່ມີອາການຫຍັງ ແຕ່ເປັນ ຄວາມໂສກເສົ້າໃນຈິດໃຈ.

ກະສັດອາຕາເຊເຊັສອາດມີຄວາມກັງວົນເປັນຫວ່າງແທ້ຈິງ ຕໍ່ຄວາມໄວ້ເນື້ອເຊື່ອໃຈຂອງຄົນທີ່ຍົກຈອກເຫຼົ້າອະງຸ່ນ ຂອງພະອົງ, ແຕ່ເພິ່ນກໍເປັນຫວ່າງກັງວົນໃນຕົວເພິ່ນເອງເໝືອນກັນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຊີວິດຂອງກະສັດກໍຂຶ້ນຢູ່ກັບ ຄົນຍົກຈອກເຫຼົ້າອະງຸ່ນຂອງເພິ່ນນຳຢ່າງແທ້ຈິງ. ລະບົບຕຳແໜ່ງຣາຊວົງໃນອານາຈັກເບີເຊັງແມ່ນພ່ອຍບາງ ແຕກຫັກ ງ່າຍ. ການກະບົດແລະການລອບລັງທານອາດເກີດຂຶ້ນໄດ້ຕອດເວລາ, ດັ່ງນັ້ນຄວາມໂສກເສົ້າຂອງຄົນຍົກຈອກເຫຼົ້າ ຈຶ່ງບໍ່ເປັນສັນຍານທີ່ດີ. ກະສັດສ້າງສັດຕູກັບເນເຫມີຢາບໍ່? ເນເຫມີຢາໄດ້ປົດບັງບາງສິ່ງບາງຢ່າງບໍ່?

ນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນ: ໂອກາດທີ່ເນເຫມີຢາອະທິຖານເພື່ອລາວເອງ “ຊຶ່ງມີຄວາມຮູ້ສຶກພ່າຍແພ້ໄປກັບຄວາມຍ້ານ ກົວ.” ແຕ່ເນເຫມີຢາບໍ່ໄດ້ຖອຍໜີຈາກຄວາມຍ້ານກົວນັ້ນ; ແທນທີ່ລາວຈະເວົ້າຢ່າງຊັດເຈນ ແລະລາວອະທິຖານເຊັ່ນ ດຽວກັບທີ່ລາວເວົ້າ. ຜ່ານເຫດການນີ້, ເນເຫມີຢາໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນສາມຢ່າງກ່ຽວກັບການຮັບໃຊ້ຂອງພວກເຮົາ.

1. **ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າທັງໆທີ່ມີຄວາມຍ້ານກົວ.** ຄືກັບເນເຫມີຢາ, ພວກເຮົາຈະປະເຊີນໜ້າກັບຄວາມຍ້ານແລະ ສົງສັຍ, ບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນຢູ່ກັບວ່າເຮົາວາງແຜນດີປານໃດ ຫຼືເຮົາມີຊີວິດຢູ່ດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈຫຼາຍປານໃດ. ຄວາມສົງ ສັຍແລະຄວາມຍ້ານກົວຂອງເຮົາກໍສາມາດຊຸກເຮົາອອກຫ່າງຈາກພຣະເຈົ້າ ຫຼືສິ່ງນີ້ອາດນຳເຮົາໃຫ້ຫຍັບເຂົ້າ ໃກ້ພຣະອົງເຂົ້າໄປອີກ.
2. **ເຮັດຕາມໂອກາດທີ່ພຣະເຈົ້າໃຫ້ແກ່ເຮົາ.** ເນເຫມີຢາໄດ້ລໍຖ້າພຣະເຈົ້າເປັນເດືອນ. ການລໍຄອຍບໍ່ໄດ້ເປັນ ການສູນເສັງເວລາ ເມື່ອໂອກາດສຳຄັນມາເຖິງພວກເຮົາພ້ອມທີ່ຈະລົງມືກະທຳ.
3. **ສືບຕໍ່ອະທິຖານ.** ກະສັດໄດ້ຖາມເນເຫມີຢາວ່າລາວຕ້ອງການສິ່ງໃດ, ປະຕູໄດ້ເປີດອອກກວ້າງສຳລັບເນເຫມີ ຢາທີ່ຈະສເນີຄວາມຕ້ອງການຂອງລາວ. ຫຼັງຈາກເດືອນນຶ່ງຜ່ານໄປໃນກາອະທິຖານ, ເນເຫມີຢາມີຊີວິດຊີວາ ທີ່ຈະສແວງຫາພຣະເຈົ້າຫຼາຍຂຶ້ນ. ສຳລັບເນເຫມີຢາ, ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຂອງການອະທິຖານເປັນການລົບລ້າງ ຄວາມຍ້ານກົວຂອງລາວເວລານັ້ນ.

2. ເນເຫມີຢາ 2: 5ຂ- 8

⁵ຂໍພຣະອົງຊົງໃຫ້ຂ້າພຣະອົງໄປປະເທດຢູດາ ຄືໄປຍັງເມືອງບ່ອນທີ່ຝັງສົບພວກປູ່ຍ່າຕາຍາຍຂອງຂ້າພຣະອົງ ເພື່ອ ວ່າຈະສ້າງເມືອງນັ້ນຂຶ້ນໃຫມ່” ⁶ເຈົ້າຊີວິດພ້ອມທັງພຣະມະເຫສີທີ່ນຶ່ງຄຽງຂ້າງພຣະອົງໄດ້ຖາມຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, “ຈະໄປ ດົນປານໃດ ແລະຈະເທິງນານປານໃດຈຶ່ງຈະກັບມາ” ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບອກພຣະອົງ ແລະພຣະອົງກໍໄດ້ຕົກລົງຕາມຄຳ ຮ້ອງຂໍ ⁷ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າກໍໄດ້ຮ້ອງຂໍໃຫ້ເຈົ້າຊີວິດຊົງໄຜດກະຣຸນາຂຽນພຣະຣາຊສານເຖິງພວກຜູ້ປົກຄອງທາງແຂວງ ເອີຟຣາດທິດຕາເວັນຕົກ ເພື່ອແນະນຳໃຫ້ພວກທ່ານອະນຸຍາດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເດີນທາງໄປເຖິງເມືອງຢູດາ ⁸ຂ້າພະເຈົ້າ

ໄດ້ຮ້ອງຂໍໃຫ້ພຣະອົງຂຽນພຣະຣາຊສານເຖິງ ອາຊັບ ຜູ້ຮັກສາປ່າໄມ້ຂອງພຣະຣາຊາ ເພື່ອບອກໃຫ້ເຂົາຈັດສິ່ງໄມ້ສຳລັບສ້າງປະຕູບ້ອມຍາມຂອງພຣະວິຫານ ສຳລັບສ້າງກຳແພງເມືອງ ແລະເຮືອນຢູ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເຈົ້າຊີວິດກໍຕົກລົງຕອບສນອງທຸກສິ່ງຕາມຄຳຮ້ອງຂໍ ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າ.

ພວກເຮົາເຫັນວ່າເນເຫມີຢາອະທິຖານຢ່າງໃດ, ແຕ່ລາວຍັງມີແຜນການແລະຕຽມໃຫ້ພ້ອມສຳລັບວຽກງານຂອງພຣະເຈົ້າ. ດັ່ງນັ້ນເນເຫມີຢາຈຶ່ງພ້ອມແລ້ວ ເມື່ອກະສັດອາຕາເຊເຊັສຖາມລາວ, " ທ່ານຕ້ອງການຫຍັງ?" ເນເຫມີຢາຈຶ່ງໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນຈາກສິ່ງທີ່ລາວຕ້ອງການຈາກກະສັດ.

ປາສະຈາກແຜນການທີ່ຕຽມພ້ອມ, ຈຸດປະສົງເປົ້າໝາຍຂອງເນເຫມີຢາກໍຈະເປັນພຽງຄວາມລະເມີເພີ່ຜົນ, ແຕ່ລາວໄດ້ຕຽມພ້ອມດ້ວຍລາຍລະອຽດ. ຈຸດປະສົງແມ່ນແບບງ່າຍໆ ແຕ່ກ້າຫານ ຄືກໍສ້າງກຳແພງເມືອງກຸງເຢຣູຊາເລັມຂຶ້ນໃໝ່ ແລະໃນໄວງນີ້ໃຫ້ສຳເຣັດ, ລາວຕ້ອງການສາມສິ່ງຢ່າງສະເພາະເຈາະຈົງ:

- **ເວລາ.** ເນເຫມີຢາໃຫ້ກຳໜົດເວລາຂອງການກໍ່ສ້າງໃຫ້ກັບກະສັດວ່າຈະໃຊ້ເວລາດົນນານປານໃດຈຶ່ງຈະສຳເຣັດ.
- **ການອະນຸຍາດ.** ລາວຕ້ອງການທັງສີອະນຸຍາດຈາກກະສັດເພື່ອແນ່ໃຈໃນການເດີນທາງດ້ວຍຄວາມປອດພິຍ.
- **ແຫຼ່ງທີ່ມາ.** ລາວຕ້ອງການຈົດໝາຍທີ່ຈະນຳເອົາຕົ້ນໄມ້ທີ່ເປັນວັດສະດຸກໍ່ສ້າງ ແລະວັດຖຸດິບທີ່ນຳໄປໃຊ້ໃນການກໍ່ສ້າງ.

ລາວມີແຜນການແລະພ້ອມທີ່ຈະລົງມືກໍ່ສ້າງ. ລາວມີຄວາມຕັ້ງໃຈ! ການກໍ່ສ້າງຊີວິດຂອງເຮົາໃນການຮັບໃຊ້ແລະສັດຊື່ຕໍ່ພຣະຄຣິດກໍຍັງຕ້ອງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີແຜນການ ແລະຄວາມຕັ້ງໃຈ. ໃຫ້ພວກເຮົາມາຕິດຕາມຕົວຢ່າງຂອງເນເຫມີຢາແລະຕັ້ງໃຈຫາໂອກາດສຳຄັນທຳງານຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈ.

ທ້າສຣເສີນ, ກະສັດອາຕາເຊເຊັສອະນຸມັດຄວາມຕ້ອງການໃຫ້ແກ່ເນເຫມີຢາ. ແມ່ນອັນໃດເປັນແຜນການທີ່ສຳຄັນທີ່ເນເຫມີຢາເຮັດ? ອັສຈັນ!, ພວກເຮົາວາງແຜນການ ແຕ່ພຣະເຈົ້າເຮັດວຽກ. ຂະນະທີ່ແຜນຂອງພວກເຮົາເປັນທີ່ສຳຄັນ, ມີພຽງພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດຊ່ວຍເຮົາໃຫ້ສຳເຣັດ. ພຣະເຈົ້າໃຫ້ທຸກສິ່ງກັບເຮົາເມື່ອເຮົາຕ້ອງການ. ພວກເຮົາຈະຖວາຍທຸກສິ່ງແກ່ພຣະເຈົ້າ. ວາງໃຈໃນພຣະທັດທີ່ງົດງາມຂອງພຣະອົງເມື່ອພຣະອົງຊົງກະທຳພຣະຣາຊກິດ.

3. ເນເຫມີຢາ 2: 17-18

17 ແຕ່ດຽວນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ, “ພວກທ່ານເຫັນບໍ່ວ່າ ຄວາມວຸ້ນວາຍໃຈທີ່ພວກເຮົາມີຫລວງຫລາຍສຳໃດ ຍ້ອນວ່ານະຄອນເຢຣູຊາເລັມຖືກຮ້າງເປົ່າ ແລະປະຕູເມືອງຖືກທຳລາຍ ດັ່ງນັ້ນຂໍໃຫ້ພວກເຮົາພ້ອມພາກັນສ້າງກຳແພງເມືອງຂຶ້ນໃໝ່ ເພື່ອພວກເຮົາຈະບໍ່ອັບອາຍຂາຍຫນ້າ” *18* ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບອກພວກເຂົາວ່າ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຊ່ອຍເຫລືອ ແລະສະຖິດຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າຢ່າງໃດ ຕລອດເຖິງສິ່ງທີ່ເຈົ້າຊີວິດໄດ້ບອກກັບຂ້າພະເຈົ້າອີກດ້ວຍ ພວກເຂົາເວົ້າຂຶ້ນວ່າ, “ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາເລີ່ມລົງມືສ້າງເທີນ” ແລ້ວພວກເຂົາກໍຕຽມພ້ອມລົງມືທຳງານ.

ເນເຫມີຢາໄດ້ມາເຖິງກຸງເຢຣູຊາເລັມ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເມື່ອເຫັນສະພາບບ້ານເຮືອນຢູ່ໃນຊາກຫັກພັງ ລາວກໍຕ້ອງມີຄວາມເສົ້າສະເຫຼືອນໃຈ ເພາະລາວມາຮອດໄດ້ສາມວັນແລ້ວກ່ອນທີ່ລາວຈະລົງມືກະທຳບາງສິ່ງ. ແຕ່ລາວຍັງບໍ່ທັນລົງມືເຮັດຫຍັງເທື່ອ. ຍັງວາງແຜນແລະຕຽມການຢ່າງຮອບຄອບ, ກ່ອນເນເຫມີຢາຈະເຮັດບາງສິ່ງຫຼືບອກບາງຄົນເຖິງແຜນການທີ່ລາວຈະເຮັດ, ລາວໄດ້ໄປສຳຮວດອ້ອມຮອບເມືອງແລະກຳແພງເມືອງ(ຂໍ້ 11-15.) ຫຼັງຈາກສຳຮວດ

ກວດກາເບິ່ງສະພາບການຮຽບຮ້ອຍແລ້ວ, ເນເໜີຢາໄດ້ເອີ້ນເອົາພວກຜູ້ນຳ ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນແລະຜູ້ນຳທາງສາສນາມາໂຮມກັນແລະໄດ້ບອກຂ່າວທັງສອງຢ່າງຄືຂ່າວທີ່ດີແລະຂ່າວທີ່ບໍ່ດີ.

- **ຂ່າວບໍ່ດີ.** ຊາກຫັກຟັງຂອງບ້ານເມືອງເປັນສັນຍານຂອງຄວາມເສື່ອມເສັ້ງ, ມັນໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າພວກເຂົາມີບັນຫາລຸ້ນວາຍແລະຂາດການປົກປ້ອງຄຸ້ມຄອງ. ເມື່ອຄົນພາຍນອກເຫັນ ເຂົາກໍຄິດວ່າກຳແພງເມືອງເພພັງມີຄວາມໝາຍວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ປະປ່ອຍບ້ານເມືອງ.
- **ຂ່າວດີ.** ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ປະປ່ອຍເຂົາ! ແທ້ຈິງ, ພຣະຫັດຂອງພຣະອົງຢູ່ເທິງເນເໜີຢາ, ແລະພຣະເຈົ້າພ້ອມແລ້ວທີ່ຈະສ້າງປະຊາກອນຂອງພຣະອົງແລະບ້ານເມືອງຂຶ້ນໃໝ່. ການກໍ່ສ້າງຂອງພວກເຂົາມີຄວາມໝາຍຫຼາຍກວ່າການສ້າງບ້ານເມືອງຂຶ້ນໃໝ່. ມັນເປັນຄວາມພະຍາຍາມສ້າງຊີວິດຝ່າຍຈິດວິນຍານ. ສຳລັບການສ້າງກຳແພງເມືອງຄວນຈະເປັນພະຍານໃຫ້ກັບຄົນອື່ນເຫັນເຖິງຄຸນຄວາມດີຂອງພຣະເຈົ້າ. ຄຸນຄວາມດີຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ເຂົ້າມາທົດແທນຄວາມອັບອາຍຂອງເຂົາ.

ພຣະສະຫງ່າຣາສີຂອງພຣະເຈົ້າປາກົດຂຶ້ນ ເມື່ອສາມັນຊົນຄົນບາບຄົພວກເຮົາມາຮ່ວມກັນເຂົ້າທຳງານຂອງພຣະເຈົ້າ. ເມື່ອປະຊາຊົນເລີ້ມສ້າງກຳແພງຮ່ວມກັນ, ພວກເຂົາບໍ່ມີ “ຄວາມອັບອາຍ” ຕໍ່ໄປ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ມັນບໍ່ແມ່ນການສ້າງກຳແພງທີ່ເປັນການເຄື່ອນຍ້າຍຄວາມອັບອາຍ. ຈຸດປະສົງການທຳງານແມ່ນທຸກໆຄົນມາຮ່ວມຕົວກັນເພື່ອຈະສ້າງຈຸດປະສົງໃຫ້ສະຫງ່າຣາສີກັບພຣະເຈົ້າຢ່າງໃດ. ມັນເປັນສິ່ງດຽວທີ່ສາມາດເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຮົາ, ໃນຄຣິສຕະຈັກຂອງພວກເຮົາ, ແລະໃນຊຸມຊົນຂອງພວກເຮົາ!

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ

ພຣະເຈົ້າມີແຜນການໃຫ້ແກ່ຜູ້ເຊື່ອທຸກຄົນ ພຣະອົງວາງແຜນການສຳເຣັດງານຂອງພຣະອົງຜ່ານທາງຕົວທ່ານ. ທ່ານຈະເຂົ້າຮ່ວມພຣະອົງ ໃນແຜນການຂອງພຣະອົງຢ່າງໃດໃນອາທິດນີ້?

- ❖ **ຈົ່ງຕັ້ງຈຸດປະສົງ.** ບຸກເບີກແຜນການການເກີດຜົນທາງດ້ານຊີວິດຝ່າຍຈິດວິນຍານຂອງທ່ານ. ວາງເປົ້າໝາຍແລະເວລານັດພົບກັບຜູ້ທີ່ທ່ານຈະສາມາດນຳເຂົາເຂົ້າມາຫາອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສຳເຣັດ.
- ❖ **ຈົ່ງຈັດວາງເວລາ.** ສັນຍາວ່າຈະໃຊ້ເວລາສະເພາະເຈາະຈົງຂອງແຕ່ລະວັນໃນການອະທິຖານຈັກເດືອນນຶ່ງ. ອະທິຖານຕໍ່ພຣະເຈົ້າໃຫ້ໂອກາດໃຫ້ໄດ້ຮັບໃຊ້ ແລະໄດ້ທຳງານຂອງພຣະອົງໃນກິຈັດປະຈຳວັນໃນແຕ່ລະວັນຂອງທ່ານ.
- ❖ **ຈົ່ງຈັດເວລາການນັດພົບ.** ບອກກັບສິດຍາພິບານຫຼືຫົວໜ້າກຸ່ມຂອງທ່ານເພື່ອສົນທະນາຫາໂອກາດຮັບໃຊ້. ການສົນທະນາໃນທິດທາງທີ່ທ່ານສາມາດໃຊ້ໄດ້ຜົນກັບຄົນອື່ນ ຊຶ່ງເປັນຫລັກການທີ່ຈະນຳຄົນໃຫ້ເຫັນພຣະເຈົ້າທຳງານຢ່າງອັດສະຈັນ. ກຸ່ມຂອງທ່ານຕ້ອງການທີ່ຈະສົນທະນາເຣື່ອງນີ້, ແລະແຜນການອອກໄປຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນ.

ພຣະເຈົ້າມີແຜນການສຳລັບການພັທະນາຊີວິດຈິດວິນຍານຂອງທ່ານແລະການຮັບໃຊ້. ການກະທຳຢ່າງຕັ້ງໃຈໃນການຕິດຕາມແຜນການທີ່ງົດງາມຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ມີໄວ້ໃຫ້ແກ່ທ່ານ.

ອຸປຸຸມ ໂດຍລາວຊາວເທີນບັບຕິດສັມພັນ www.lsb.org ແປໂດຍ VR.